

- 1) upomnienie,
- 2) nagana publiczna,
- 3) ograniczenie lub całkowite pozbawienie na okres do 1 miesiąca prawa utrzymywania korespondencji,
- 4) wstrzymanie widzenia z rodziną — najwyżej dwukrotnie,
- 5) umieszczenie w izolatce karnej na okres do 7 dni.

B. W y r ó ż n i e n i a.

§ 35. W stosunku do zatrzymanych w schronisku dla nieletnich a odznaczających się dobrymi postępami w nauce, właściwym stosunkiem do pracy i wzorowym zachowaniem stosuje się następujące wyróżnienia:

- 1) pochwałę,
- 2) pochwałę publiczną, np. w formie wywieszenia na tablicy nazwisk przodowników nauki, pracy i dobrego zachowania.

DZIAŁ V

Zwalnianie i transport zatrzymanych.

§ 36. 1. Zwalnianie zatrzymanych w schronisku dla nieletnich następuje na podstawie nakazu zwolnienia, wydanego przez organ, do dyspozycji którego zatrzymany pozostaje.

2. Przy zwolnieniu zatrzymanego kierownik schroniska obowiązany jest ustalić, czy nie ulega on zatrzymaniu w innej sprawie.

3. O zwolnieniu zatrzymanego kierownik schroniska natychmiast zawiadamia organ, który wydał nakaz zwolnienia,

§ 37. 1. Po otrzymaniu nakazu zwolnienia ze schroniska dla nieletnich zatrzymanego należy natychmiast zwolnić ze schroniska.

2. Jeżeli rodzice lub opiekunowie nie zgłaszają się po zatrzymanego, należy zapewnić mu dostanie się do domu przed nadejściem nocy.

3. Nieletnich, którzy nie mają rodziców ani opiekunów, należy odprowadzić do pogotowia opiekuńczego.

§ 38. W razie otrzymania ustnego lub pisemnego polecenia lub wezwania od sędziego dla nieletnich, prokuratora lub sądu, należy zatrzymanego w schronisku dla nieletnich doprowadzić do wskazanego miejsca na oznaczony termin.

§ 39. Doprowadzenie zatrzymanego w schronisku dla nieletnich odbywa się pod opieką wychowawcy wyznaczonego przez kierownika schroniska, o ile nie zostało zarządzone doprowadzenie przez Milicję Obywatelską.

DZIAŁ VI

Przepisy końcowe.

§ 40. Szczegółowe przepisy, dotyczące obowiązków personelu schroniska dla nieletnich, organizacji nauczania i wychowania, postępowania dyscyplinarnego oraz administracji schroniska, określi instrukcja.

§ 41. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *H. Cieśluk*

87

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 kwietnia 1953 r.

o taksie za doręczanie wezwań i innych pism sądowych w sprawach karnych.

Na podstawie art. 457 kodeksu postępowania karnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Za doręczanie wezwań i innych pism sądowych w sprawach karnych pobiera się opłatę w wysokości 80 gr.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 grudnia 1950 r. o taksie za doręczanie

wezwań i innych pism sądowych w sprawach karnych (Dz. U. z 1951 r. Nr 4, poz. 33).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *H. Cieśluk*

88

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 14 marca 1953 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 21 marca 1951 r. w sprawie kursów szkoleniowych i egzaminów pielęgniarских.

Na podstawie art. 5 i 7 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o przejściowym trybie nabywania uprawnień pielęgniarки (pielęgniarka) (Dz. U. Nr 44, poz. 410) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 21 marca 1951 r. w sprawie kursów szkoleniowych i egzaminów pielęgniarских (Dz. U. Nr 20, poz. 163) wprowadza się następującą zmianę:

Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie:

„PROGRAM I TRZYMIESIĘCZNEGO KURSU PIEŁĘGNIARSKIEGO

Okres pierwszy trwający 8 tygodni.			
1. Anatomia i fizjologia	35 godzin	4. Patologia ogólna	10 godzin
2. Higiena	20 „	5. Przedmioty kliniczne	105 „
3. Biologia	10 „	a) chirurgia i ratownictwo	35 godzin
		b) choroby wewnętrzne	25 „

c) choroby zakaźne i bakteriologia	25 godzin
d) położnictwo i ginekologia	20 "
6. Choroby dziecięce	20 godzin
7. Pielęgnowanie chorych i ćwiczenia praktyczne	100 "
8. Bandażowanie łącznie z ćwiczeniami	15 "
9. Pielęgnowanie w otwartej pomocy zdrowotnej	20 "
10. Zasady żywienia	10 "
11. Nauka o Konstytucji	40 "
Razem 385 godzin	

Okres drugi trwający 5 tygodni.

1. Choroby oczu	5 godzin
2. Choroby uszu, gardła i nosa	6 "
3. Choroby skórno-weneryczne	10 "
4. Podstawowe wiadomości o lekach	10 "
5. Organizacja służby zdrowia, ustawodawstwo sanitarne	8 "

6. Nauka o Konstytucji	24 godzin
7. Tematy wojskowe	27 "

Razem 90 godzin

W okresie drugim uczestnicy kursu oprócz wykładów odbywają praktykę trwającą 6 godzin dziennie. Praktyka przewidziana jest na oddziałach szpitalnych i w przychodniach rejonowych.

Uczestnicy kursu odbywają:

- 1) praktykę trzytygodniową na oddziale (wewnętrznym, chirurgicznym, położniczym bądź dziecięcym), na którym najkrócej pracowali przed przyjęciem na kurs, oraz
- 2) praktykę dwutygodniową w przychodni rejonowej. Praktyka na oddziałach szpitalnych szkoleniowych prowadzona jest w czasie rannych dyżurów pod kierunkiem instruktorki, pielęgniarki dyplomowanej".

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

89

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ZDROWIA

z dnia 1 kwietnia 1953 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników zatrudnionych przy ręcznym dźwiganiu i przenoszeniu ciężarów.

Na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) i c) oraz ust. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 325) oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 78, poz. 676) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników zatrudnionych w zakładach pracy przy ręcznym dźwiganiu i przenoszeniu ciężarów, przy przewożeniu przy pomocy ręcznie poruszanych wózków bez szyn, wózków na szynach i tacek oraz przy podnoszeniu ciężarów przy pomocy ręcznie poruszanych dźwigów lub wciągarek.

II. Przepisy ogólne transportu ręcznego.

§ 2. Dźwiganie i przenoszenie przez jednego pracownika przedmiotów, których ciężar przekracza 50 kg, jest zabronione.

§ 3. 1. Wspólne dźwiganie i przenoszenie ciężarów przekraczających 750 kg dozwolone jest tylko w wyjątkowych przypadkach, gdy względy techniczne nie pozwalają na użycie siły mechanicznej. Powinno być ono dokonywane pod nadzorem i z zachowaniem postanowień § 20.

2. Przepis ust. 1 powinien być stosowany również przy dźwiganiu i przenoszeniu przedmiotów o mniejszym ciężarze, jeżeli kształt lub rodzaj takich przedmiotów utrudnia w sposób niebezpieczny ręczne ich przenoszenie.

§ 4. 1. Stałe zatrudnianie pracownika w ciągu jednej zmiany przy przenoszeniu ładunków ręcznie lub na plecach, choćby o ciężarze dozwolonym, lecz na odległość ponad 25 m lub na wysokość ponad 4 m, jest zabronione.

2. W przypadkach wyjątkowej konieczności technicznej dopuszczalne jest przenoszenie dorywcze ładunków o ciężarze 50 kg na odległość ponad 25 m przez jednego pracownika, pod warunkiem jednak, że odległość ta nie będzie przekraczać 75 m oraz że pracownik będzie zaopatrzone w odpowiedni sprzęt pomocniczy.

§ 5. Zabronione jest zatrudnianie przy transporcie ręcznym osób, których stan zdrowia nie pozwala na ten rodzaj pracy, a w szczególności osób głuchych, niemych, o słabym wzroku, epileptyków, umysłowo upośledzonych, o poważnych schorzeniach serca, cierpiących na przepuklinę.

§ 6. Pracownicy przyjmowani do pracy przy transporcie ręcznym powinni być poddani badaniu lekarskiemu przed przyjęciem do pracy, a po przyjęciu — badaniom kontrolnym co najmniej raz na rok.

§ 7. Pracownicy zatrudnieni przy transporcie ręcznym powinni być należycie przeszkoleni przez personel inżynieryjno-techniczny zakładu co do sposobów bezpiecznego i nieszkodliwego dla zdrowia wykonywania tej pracy.

§ 8. 1. Transport zespołowy powinien odbywać się pod nadzorem pracownika doświadczonego i fachowego, wyznaczonego w tym celu przez kierownictwo zakładu.

2. Transport zespołowy powinien odbywać się po uprzednim doborze pracowników pod względem wieku, wzrostu i siły.

3. Pracownicy, którzy przenoszą materiały niebezpieczne (wybuchowe, palne, żrące), powinni być przed rozpoczęciem pracy pouczeni o sposobie jej wykonania oraz o grożącym niebezpieczeństwie.

§ 9. Pracownikom, którzy przenoszą zespołowo przedmioty o ciężarze ponad 300 kg, należy wydać do używania przy pracy pasy, liny lub inny odpowiedni sprzęt, ułatwiający tę pracę i zapewniający jej bezpieczeństwo.